



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 8287/2022**  
**05.10.2022. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Мирјане Андријашевић, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Шеперац, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Полицијска управа Јагодина, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1649/21 од 11.02.2022. године, у седници већа одржаној 05.10.2022. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1649/21 од 11.02.2022. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1649/21 од 11.02.2022. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П 603/19 од 10.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован прецизирани тужбени захтев тужиоца из поднеска од 30.10.2020. године, којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете у висини изгубљене зараде коју би тужилац остварио код послодавца у периоду од 01.12.2016. године до 30.09.2020. године исплати укупан износ од 2.664,114, 61 динар са законском затезном каматом почев од 10.02.2021. године, као дана доношења пресуде, па до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 11.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1649/21 од 11.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе или ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу због незаконитог рада органа тужене, а побијана одлука је донета применом правила о терету доказивања, прописаном одредбом члана 231. ЗПП и одговарајућих одредаба материјалног права. Пошто се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, а побијана одлука је донета применом одредаба процесног закона, следи да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП, јер се ревизијом у ствари побија правилност утврђеног чињеничног стања.

Из тог разлога Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 15.05.2019. године. а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 2.664.114,61 динар.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић